

AAN:

35e Jaargang - No. 1

FEBRUARI/MAART 2018

verschijnt 6x per jaar

Kerkbel van de Protestantse Gemeente Vlieland

De kerkdiensten in februari en maart 2018:**Zondag 11 februari, 10.00 uur**

ds. Jelle Horjus, Ede

Zondag 18 februari, 10.00 uur Begin veertig dagen

ds. Frans Weeda, viering heilig Avondmaal

Maandag 19 februari, 17.00 uur

em. pastor Susan Boukema, communieviering

Zondag 25 februari, 10.00 uur

ds. Frans Weeda

Zondag 4 maart, 10.00 uur

de heer Aad van Endhoven, Rotterdam

Zondag 11 maart, 10.00 uur

ds. Frans Weeda

Zondag 18 maart, 10.00 uur

ds. Jaap Meyer, Bennekom

Maandag 19 maart, 17.00 uur

pastoor Marco Conijn, eucharistieviering

Zondag 25 maart, 10.00 uur Palmzondag

ds. Frans Weeda

Donderdag 29 maart, 20.00 uur Witte Donderdag

ds. Frans Weeda, viering heilig Avondmaal

Vrijdag 30 maart, 20.00 uur Goede Vrijdag

ds. Frans Weeda

Zaterdag 31 maart, 22.30 uur Paaswake

ds. Frans Weeda

Zondag 1 april, 10.00u. Eerste Paasdag

ds. Frans Weeda

Zondag 8 april, 10.00u.

ds. Wim Beekman, Warns / Molkwerum

Aantekeningen bij de kerkdiensten

Deze tweede Kerkbel van het jaar loopt tot en met Pasen, dat dit jaar tamelijk vroeg valt. Ik weet dat sommige mensen het even lastig als onbegrijpelijk vinden dat Pasen niet op een vaste datum in het jaar valt, dat zou voor de planning van vakanties en hoogseizoen immers veel gemakkelijker zijn. Ik hoop echter dat het nog heel lang zo'n onaangepast feest mag blijven. Dat is niet, of tenminste niet alleen, vanwege mijn romantische inslag. De tijdrekening zegt immers veel over hoe wij in het leven staan. Mijn opa was boer en werkte letterlijk 'zolang het licht was'. In de zomer maakte hij dus lange dagen en 's winters veel kortere. Met de koeien op stal en de natuur in winterslaap was er in die maanden ook minder te doen en zo kon de batterij weer opgeladen worden voor de komende lente. Om reden van efficiency en met behulp van het elektrische licht begon de industrialisering ruim twee eeuwen geleden in Europa een einde te maken aan dit leven volgens het ritme van de natuur. Mensen moesten het hele jaar door een vast aantal uren per dag en per week werken; dat werd in de loop van de jaren teruggebracht van elf of twaalf naar een iets menselijker acht uur, maar het principe bleef duidelijk: de eisen van de machine waren leidend. Het zou romantische onzin zijn om te beweren dat het oude systeem beter was, enkel en alleen maar omdat het vroeger was. Maar we zijn wel iets kwijt geraakt: het besef van verbondenheid met de natuur om ons heen, net als het besef dat het goed voor ons is om 'van ophouden te weten'. De tijd voor Pasen is niet toevallig de tijd van het vasten, van het doorbreken van de vanzelfsprekendheid. Al jaren probeer ik het vasten vorm te geven door in die weken af te zien van het gebruik van alcohol. Ik moet eerlijk toegeven: Soms voelt dat ook echt als 'afzien' en in elk geval ben ik ieder jaar weer blij dat de zondagen geen vastendagen zijn. Toch doet het goed, de vrijheid om iets te laten. Dit is de fundamentele betekenis van het sabbatsgebod en daarom ben ik voor het zoveel mogelijk in ere houden van de zondag als rustdag. Natuurlijk ken ik de tegenwerpingen: Dat ik dit ik niet voor een ander heb uit te maken (nee, stel je voor!), dat de zondagen vroeger meestal verschrikkelijk saai waren, waar de Farizeese nauwgezetheid het recht aan ontleent om aan God toe te schrijven dat een mens op zondag wel lezen, maar niet breien mag, enzovoort, enzovoort. Maar zoals wel vaker wordt het kind met het badwater weggegooid. Met de bevrijding van de kerkelijke greep op het leven is ook een deel van de structuur van de tijd en het bestaan weggefallen. De amusementsindustrie en de commercie zijn maar al te graag bereid die leegte in te vullen. Natuurlijk onder het mom van de vrije keuze, 'dat bepaalt u natuurlijk zelf'. Ja, ja, dat is alsof de tabaksindustrie zegt: 'U hebt natuurlijk alle vrijheid om onze producten op elk gewenst moment te laten staan. Verslavende toevoegingen aan de tabak? Nee, misschien bij de concurrent, maar niet bij ons'.

Wat de zondag is voor de dagen van de week, dat is Pasen voor de zondagen van het jaar, een moment van rust en concentratie op waar het in het leven uiteindelijk om gaat. Om dat te doen, is het goed afstand te nemen van de dagelijkse beslommeringen. Wie zich bezint op het leven zal ontdekken dat zij of hij het dan ook over de dood moet hebben, want die is meest harde gegeven in ons bestaan. Maar daarvoor sluiten veel mensen sluiten de ogen liever. Wonderlijk is dat: moderne mensen keren

zich af van kerk en geloof, omdat ze de religieuze verhalen ongeloofwaardig vinden. Al die wonderbaarlijke genezingen, de vermenigvuldiging van brood en vis, op het water lopen, dat kun je toch niet meer geloven, om nog maar te zwijgen van de opstanding. Nee, alleen een verhaal dat logisch klopt en even realistisch als geloofwaardig is, vindt nog genade in de ogen van hen die menen de fase van mythe en religie ontgroeid te zijn. Vervolgens wensen veel van diezelfde mensen echter wel dat dit realistische verhaal voorbijgaat aan de werkelijkheid van aftakeling, ziekte en dood!

Waar vind je zin, als je die zelf moet maken, omdat je niet langer gelooft dat ze je van buiten gegeven wordt? Hoe kun je dan plaats geven aan de eindigheid van het bestaan? Voor de logische conclusie dat alle bestaan uiteindelijk zinloos is, schrikken de meeste mensen terug. Het bijzondere van het Bijbelverhaal is de volmondige erkenning dat ieder mens het liefst de dood zou ontkennen en de neiging heeft met de rug naar de ellendige kant van het leven te gaan staan, onder het motto dat volgens het spreekwoord bij struisvogels nogal populair is: ‘Wat ik niet zie, bestaat niet’. Heel het evangelie betuigt dat Jezus de verwachting van zijn vrienden voortdurend moest corrigeren. Zij dachten in termen als heerlijkheid, heerschappij, tronen, overwinning. Hij moest hun keer op keer vertellen dat zijn weg weerstand en vijandschap opriep en daarmee pijn, lijden en dood. Die hij en ieder die hem wil volgen, niet moet proberen te ontlopen, maar tegemoet mag gaan in de hartstochtelijke overtuiging dat ze niet het laatste zijn. Geloven is leven in hoop, is goed doen en liefhebben, omdat het zin krijgt.

Wat de kerkelijke activiteiten in de Paastijd betreft, inhoudelijk staat dit jaar het Marcus-evangelie centraal, afgewisseld met gedeelten uit Johannes. Verder zal er volgens plan (nog) niet al te veel veranderen, vergeleken met voorgaande jaren. Als er voldoende mensen zich aanmelden, willen we in de stille week de derde Paaspielgrimage organiseren (daarover later meer). Aan de publiciteit zal het in elk geval niet liggen, kerkelijk Vlieland staat prominent in een aantal landelijke bladen! Wat Palmpassen betreft kan ik op dit moment nog niet veel zeggen; het hangt af van de beschikbaarheid van voldoende vrijwilligers of de optocht door kan gaan. Het is speciaal op dit soort dagen dat het opeens duidelijk wordt hoeveel er tot voor kort, zonder enige ophef, geregeld werd door mensen als Ina, Piet en anderen en hoeveel aandacht zelfs een simpele en eenmalige activiteit vergt, wil alles goed verlopen. Tenslotte, ik schrijf deze woorden op in wat waarschijnlijk de koudste dagen van het jaar zullen zijn. Maar ze gaan over de tijd dat de boot weer in het water kan en de hoop op een prachtige lente nog onbedorven is door de werkelijkheid. En dat is ook een klein beetje een Paasgedachte!

Overpeinzingen

Een aantal jaren geleden bezocht ik Westminster Abbey in Londen, de kerk waar de Engelse vorsten en eminente geleerden en kunstenaars begraven worden. Het eerste dat ik zag bij binnenkomst was het praalgraf van vader en zoon William Pitt (de oudere en de jongere). De tekst op die tombe vond ik erg gezwollen: “Onder hun

leiding en met hulp van de Allerhoogste voerden zij Engeland tot niet eerder bereikte hoogten van aanzien, invloed en rijkdom”. Moet politiek en economisch succes, met alle vuile spel dat daar onverbrekkelijk bij hoort, zo direct met de naam van de Eeuwige in verband gebracht worden? Maar in diezelfde kerk zijn ook tien lege nissen, waarin de namen staan van onder anderen de Duitse theoloog en verzetsman Dietrich Bonhoeffer, de Amerikaanse strijder tegen discriminatie Martin Luther King en de Salvadoraanse aartsbisschop Oscar Romero. Dat tilt de abdij als gedenkplaats uit boven het niveau van eng-nationalistische trots en het claimen van God voor je eigen zaak.

Eerlijk gezegd vind ik de tekst op de tombe van de Pitts nog steeds gezwollen, maar het is wat mij betreft wel een veel betere manier van omgaan met de geschiedenis dan we in ons land vaak zien. Telkens weer wordt er een enorme stampij gemaakt over een straatnaam of een standbeeld van iemand die niet aan de normen van nu beantwoordt. Er is een onbedwingbare neiging om het verleden te leggen langs de meetlat van het heden. En we vergeten dat het nageslacht ook ons zal oordelen en misschien veroordelen als de generatie die de wereld op de rand van de afgrond bracht door ongeremde consumptie en onverantwoorde opwarming van de aarde, de generatie die de wereld naar de knoppen vloog, onder meer omdat vliegtuigbrandstof niet belast mag worden.

Kort na de Tweede Wereldoorlog schreef George Orwell zijn boek ‘1984’, waarin hij op sombere wijze fantaseerde over hoe de wereld er over ruim 35 jaar uit zou zien. We kennen dat boek misschien vooral vanwege de uitdrukking ‘Big brother’s watching you’, maar voor mij ligt de scherpste waarneming van Orwell in het beroep van de hoofdpersoon. Die is namelijk lid van een groot team dat de geschiedenisboeken moet herschrijven. In de verbeelding van de auteur is de wereld opgedeeld in drie elkaar ten diepste wantrouwende machtsblokken met Afrika als gezamenlijk ‘jachtterrein’ op slaven en grondstoffen. Er ontstaan telkens wisselende coalities van twee tegen één. De officiële geschiedschrijving moet laten zien dat de huidige coalitie altijd al heeft bestaan, maar omdat de coalities om de paar jaar veranderen, heeft het departement voor historie altijd werk. Het gaat dus over de behoefte om altijd consistent te lijken en nooit van mening te veranderen. Wat nu is, is altijd zo geweest. Dat lijkt me bij uitstek een kenmerk van dictatoriale situaties, maar onze politiek is er ook mee besmet; het verwijt van ‘draaikonterij’ is ongeveer het ergste dat een politicus naar zijn hoofd kan krijgen. Terwijl voortschrijdend inzicht, soepelheid van geest en bovenal, erkenning dat je er wel eens naast hebt gezeten een teken zijn van geestelijke groei. De scheidslijn tussen opportunistisch gedraai en halsstarrige koppigheid is weliswaar dun, maar leren van wat goed was en wat mis ging in het verleden, is toch het wezen van mensen en net zo goed van de verbanden waarin zij samenleven?!

Ik pleit hier niet voor een vorm van historisch cultuurrelativisme, waarmee ons elk oordeel over het verleden wordt ontzegd, maar wel voor een zekere relativering van onszelf en ons absolute gelijk. Alsof alleen wij in dit jaar zouden weten wat goed en behoorlijk is. Twee voorbeelden komen me voor de geest. Na de oorlog werd een absoluut onderscheid gemaakt tussen wie ‘goed’ en wie ‘fout’ was geweest. Hoe hebben de kinderen van mensen die in de tweede categorie vielen, onder die veroor-

deling geleden, soms nog vijftig jaar later. En de mensen die op dit punt de scherpste scheiding maakten, waren niet altijd degenen die het meest heldhaftig gestreden hadden, om het heel zachtjes uit te drukken. Op de dijk bij Harlingen staat een standbeeld voor Caspar di Robles, de ‘stenen man’, vanwege zijn verdiensten voor de waterhuishouding en de veiligheid van de Friezen. Hij was ook de man onder wiens leiding Oost-Vlieland werd platgebrand. Reden genoeg om zijn standbeeld omver te halen? Ik vind van niet. Eerlijk is eerlijk, ik denk wel eens ‘klojo van een dijkgraaf’ als ik er langs fiets, maar hij heeft die beide kanten gehad. Zolang je de goede prestaties erkent en de schaduwzijde niet verdonkeremaant, mag wat mij betreft zijn standbeeld blijven staan. Omdat het eraan herinnert dat licht en donker evengoed in ons voorkomen. Ik moet denken aan een wijze les van één van mijn professoren aan de Vrije Universiteit. Ik had namens de studentenfractie in de faculteitsraad het voorstel ingediend om het portret van prof. H.H. Kuyper te laten verwijderen uit de raadskamer. Deze professor, zoon van Abraham Kuyper (Abraham de Geweldige), was niet erg kritisch geweest tegenover het Duitsland van Hitler. Reden voor ons jonge honden om zijn portret smadelijk naar de kelder te willen verbannen. De voorzitter van de raad, professor Baarda, zei: “Juist omdat hij niet zuiver heeft gekozen in die jaren, moet zijn portret hier maar blijven hangen. Als een voortdurende waarschuwing aan ons, zijn nazaten”. Alleen door het te erkennen, kunnen wij iets leren van ons verleden.

Er is geen enkele reden om het verleden of het voorgeslacht te verheerlijken, zij waren, net als wij en net als de komende generatie die ons zal oordelen, mensen met hun fouten en ondeugden, mensen die deels dingen hebben gedaan die ook in hun tijd al als verkeerd werden gezien. Maar dat wij dit nu scherper zien dan vroeger, is mede het gevolg van wat zij bereikt hebben. De overlevering vertelt dat de grote natuurkundige Isaac Newton ooit over zijn prestaties in de wetenschap heeft gezegd: “Als ik verder heb gezien dan anderen dan was dit doordat ik op de schouders van reuzen stond”.

Uit de gemeenschap van kerk en eiland

Op 13 januari is Peter Kuijper overleden op de leeftijd van 72 jaar. Stijlvol begeleid door zijn oud-collega’s van rederij Doeksen hebben we hem op 18 januari uitgeleide gedaan. Het begin en het einde van zijn leven waren om uiteenlopende redenen erg moeilijk, maar samen met Henny heeft hij er een goed leven van gemaakt. Hij had een grotere plaats op Vlieland dan hij misschien zelf gedacht heeft. Dat bleek wel uit het grote aantal van de mensen die hem de laatste eer bewezen hebben.

Op 4 februari is Arend Stuivenberg gestorven, hij was bijna 87 jaar oud. Eerst vanuit Groningen en later als inwoners van Vlieland waren hij en Dina zeer betrokken bij het eiland en ook bij de kerk. Na het plotselinge overlijden van zijn vrouw, anderhalf jaar geleden, heeft hij een goede plaats in de Uiterton gevonden. Die maanden zijn wel moeilijk geweest, maar een klager was hij zeker niet. Bij elk bezoek vroeg hij vol belangstelling of het me nog lukte de kerk een beetje in het rechte spoor te houden.

Ieder die rouwt om Peter Kuijper en Arend Stuivenberg wens ik van harte toe dat ze troost mogen vinden en mensen die zowel het verdriet om het gemis, als de vreugde om goede herinneringen met hen willen delen.

Meestal beperk ik me in deze rubriek tot het vermelden van de namen van hen die overleden zijn, omdat een kerkblad geen medium voor medische bulletins is. Ditmaal maak ik een uitzondering voor Aron Boon. Hij heeft een zeer forse tik opgelopen door twee epileptische aanvallen kort na elkaar; een lang traject van revalidatie ligt voor hem en dus ook voor ieder die van hem houdt, in de eerste plaats zijn vader, moeder en zus. Tot nu toe is er gelukkig elke dag vooruitgang in dat proces. Net voordat ik dit schreef, kreeg ik bericht dat Aron vanuit het ziekenhuis in Drachten voor verder herstel naar Beetsterzwaag zal gaan. We wensen hem sterkte en geduld; en dat hij zich gedragen mag weten door de betrokkenheid en de gebeden van velen.

ds. Frans Weeda

Financiën

In de meeste van de 57 Kerkbellen die ik tot nu toe volgeschreven heb, stond een overzicht van de opbrengst van de zondagse collecten. Piet Bakker heeft dat jarenlang aangeleverd, eerst in samenwerking met Hans Dijkmans van Gunst, later alleen. Hoeveel werk het was om dat accuraat te doen, hebt u als lezer nooit gemerkt en dat is goed. Maar als vier leden van de huidige kerkenraad moeten we heel selectief zijn in de taken die we aanpakken en dan ook goed willen doen. De rest moet noodgedwongen blijven liggen. De opbrengst van de collecten zal daarom voortaan verantwoord worden in de jaarrekening van de diaconie en de kerkrentmeesters. Tenzij er een telcommissie komt die iedere zondag de opbrengsten telt, het geld afstort bij de bank en per twee maanden daarvan een overzicht naar mij toestuurdt....

Eerder in dit blad noemde ik al de ruime aandacht in de bladen voor onze Paaspelegrimage. Het persbericht volgt hieronder, maar ik wil beklemtonen dat deelname zeker ook voor geïnteresseerde Vlielanders open staat, uiteraard tegen sterk gereduceerde prijzen, omdat er geen overnachtingen betaald hoeven te worden. Wel vragen we dat u dan ook het (vrijwel) volledige programma meedoet. De ervaring leert namelijk dat het groepsproces één van de belangrijkste vruchten voor de deelnemers is. Dat proces kan verstoord raken als er te veel mensen 'in en uit fladderen'. Uiteraard staan de vier kerkdiensten in de Stille Week open voor ieder die aan één of meerdere daarvan wil meedoen!

PAASPELGRIMAGE OP VLIELAND

De Kerstdagen zijn net voorbij, maar op Vlieland bereidt de pelgrimagegroep zich alweer voor op het komende hoge feest van de kerk, Pasen. Het eiland van rust met zijn prachtige zeventiende-eeuwse kerk, is dé plek voor stilte, gesprekken, rituelen en liturgie. Als moderne pelgrims ervaren de deelnemers samen, op een intense manier de periode van Witte Donderdag tot en met Pasen (29 maart – 2 april 2018).

Tijdens deze Paaspelgrimage zijn er vier vieringen en andere activiteiten: Samen eten, een film, gelegenheid voor stilte en meditatie, een labyrint ontwerpen en ervaren, misschien een fakkelopocht en in elk geval een meditatieve wandeling. Er is ook tijd ingeruimd voor eigen activiteiten.

Enkele ervaringen van pelgrims uit vorige jaren:

Het verblijf: Een bijzondere, gastvrije en veilige plek om met de groep bij elkaar te zijn en zelf te kunnen kiezen om alleen of in de groep te zijn.

De kerkdiensten: vond ik onmisbaar en essentieel; we werden erbij betrokken, om deel te nemen aan lezingen en samen te zingen als groep.

Wandelen langs het Wad, over het strand en over het eiland: was heerlijk, informatief en spiritueel.

Op koffie getrakteerd te worden in een duinpan verdient een 10!

De fakkelopocht was mooi om te doen, symbolisch en spannend om als groep in het donker af te dalen richting de kerk.

Maximaal dertig mensen kunnen meedoen dus heb je interesse, wacht dan niet te lang! Meer informatie vind je op de website van de Protestantse Gemeente Vlieland www.protestantsegemeentevlieland.nl en op de speciale [Facebookpagina](#) Paaspelgrimage Vlieland.

De Katholieke Gemeenschap op Vlieland

Binnenkant - buitenkant

Het gaat om de binnenkant, zeggen we vaak, om de inhoud. Maar is dat wel zo? Eerlijk gezegd oordelen wij mensen altijd eerst naar de buitenkant, hoe iemand eruit ziet, toch? Die buitenkant kunnen we niet over het hoofd zien, hoe graag we ook zouden willen. Zo zit een mens nou eenmaal in elkaar. En toch weten we dat de belangrijkste dingen van het leven aan de binnenkant zitten, zoals gezondheid, liefde, geluk, geloof en vreugde.

De Rooms Katholieke Kerk is rijk aan uiterlijk vertoon. Vanuit protestantse hoek wordt ons wel eens verweten dat het bij ons alleen om de buitenkant gaat. Op het eerste gezicht lijkt dat ook zo. Veel kerken hebben prachtig glas-in-lood. In elke kerk staat tenminste één beeld. De wanden van het kerkgebouw zijn altijd versierd met de kruiswegstaties (het lijdensverhaal in beeld). Wij hebben uitbundige liturgische kleding in steeds wisselende kleuren, maar net wat de tijd van het jaar is. Onze rituelen hebben ook een duidelijk herkenbare buitenkant.

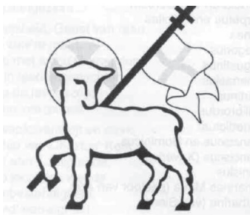
De Eeuwige heeft de schoonheid in de hele schepping gelegd, dus ons werk mag ook mooi zijn. Maar het gaat inderdaad uiteindelijk om de binnenkant, juist in het geloof. Want teveel nadruk op de buitenkant, op de vorm, kan ons afleiden van waar het werkelijk om gaat.

Het vraagt moed om verder te kijken. Het vraagt toewijding en doorzettingsvermogen om door te dringen tot de kern van de zaken. Daarom is het goed als we ons afvragen: waar gaat het werkelijk om?

Helpt dit onze medemens verder op zijn weg door het leven? Hoe kunnen wij zelf steun hebben aan het geloof in moeilijke tijden, in de donkere dalen van het leven? Helpt dit onze geloofsgemeenschap om het rijk van God zichtbaar te maken in deze wereld?

Dat Rijk van God krijgt alleen een kans als wij de glorie van God zichtbaar maken in deze wereld en de mensen vreugde brengen. Dat kunnen we heel breed opvatten. We kunnen elkaar troost en bemoediging bieden, nabijheid en aandacht. We kunnen met elkaar oplopen, ook al denken we in ons hart dat de ander de verkeerde kant op gaat. Wie weet komen we zo uit bij het Rijk van God.

Susan G. Boukema-Koopman
em. Pastor

COLOFON

R.K. Pastoraat Vlieland

pastor Susan Boukema-Koopman (eerst aanspreekbaar)

woonadres: Buorren 97, 9081 AP Lekkum

email: susan@kpnplanet.nl

telefoon: 058 266 19 81 / mobiel: 06 53 26 93 30

pastoor Marco Conijn

werk en woonadres: Dûbele streek 16, 9035 AJ Dronryp

email: c.m.conijn@hotmail.com

telefoon: 0517-233288 / mobiel: 06-21833503

Legaten en erfstellingen

De Protestantse Gemeente op Vlieland is door de belastingdienst aangewezen als een "algemeen nut beogende instelling". Dat betekent dat giften (waaronder erfenissen en legaten) aan onze gemeente of aan de diaconie niet worden belast met schenkingsrecht. Ook mag u uw giften meetellen voor uw giftenaftrek bij uw aangifte inkomstenbelasting. Schenken aan de gemeente of de diaconie is dus fiscaal voordelig!

Protestantse Gemeente Vlieland

Kerkplein 7 • 8899 AW Vlieland
scriba@protestantsegemeentevlieland.nl
www.protestantsegemeentevlieland.nl

Bankrekeningen:

NL 95 RABO 0367.600.021 t.n.v. Protestantse Gemeente Vlieland op Vlieland

NL 36 RABO 0119.324.636 t.n.v. Restauratiefonds kerk Vlieland op Vlieland

NL 08 RABO 0367.600.714 t.n.v. Diaconie Gemeente Vlieland op Vlieland

**"Verhuist u of wenst u dit blad niet (meer) te ontvangen,
graag een e-mail bericht naar kerkbel@protestantsegemeentevlieland.nl
of per post naar Kerkplein 7, 8899 AW Vlieland".**

Kerkenraad van de Protestantse Gemeente op Vlieland:

Predikant/
voorzitter: ds. F. H. Weeda, Kerkplein 5, 8899 AW, tel. 0562-850518
E-mail: fhweeda@home.nl

Ouderling/scriba: H. van Keulen, Dorpsstraat 41, 8899 AB Vlieland
tel. 0562-451573; email: vankeulenharry@gmail.com

Ouderling/
Kerkrentmeester: H. de Wit, Dorpsstraat 130, 8899 AN Vlieland
tel. 0562-453381; email: de.wit.h@home.nl

Ouderling: J.G. Weeda-Stemerdink, Kerkplein 5, 8899 AW Vlieland
tel. 0562-850518; email: jweedastemerdink@home.nl

Koster: I. Rugenbrink, Middenweg 19, 8899 BA Vlieland
tel. 06-54252762

Kopij

Kopij voor het volgende kerkblad (**april/mei 2018**) kan worden ingeleverd
t/m **woensdag 28 maart 2018** bij Frans Weeda, Kerkplein 5, tel. 0562-850518,
e-mail: fhweeda@home.nl.